

dommeren burde have tilveiebragt, og at Overretten, saavel efter Parternes Begjering som ex officio, kan ved Kjendelse paalægge Underdommeren at afhjælpe det Manglende, uden af den Grund at hjemvise Sagen, Alt forsaavidt ikke Parternes Behandling af Sagen berettiger til at antage, at de ville have den paakjendt i den Tilstand, hvori den befindes. Disse yderligere Bestemmelser har Erfaring lært at være usselige, for paa den hensigtsmæssigste, korteste og mindst bekostelige Maade at afhjælpe Mangler, deels ved Retsbehandlingen i første Instants, hvor Sagførere fortiden ere udelukkede, og deels ved Proceduren for Overretten, naar en Part udebliver eller ikke lader møde ved en engageret Sagfører.

Alt Lhingsvidner i de omhandlede Sager kunne optages ved den paagjældende Politieret, anseer Udvalget for en Selvfølge, og finder det overflødigt at sige det i Loven.

Foraavidt denne tillige omfatter Sager fra Kjøbstædernes Brandretter, og derom henviser til Fdg. 24de Jan. 1761 Cap. VIII, bemærkes, at i Helsingør gjælder et særgeget Reglement af 30te Januar 1810, der indstiftede en lignende Brandret, hvis Domme alene staae under Appel til Højesteret. Da Loven bør omfatte Helsingørs Brandret, have vi dertil taget Hensyn.

I Dvereenstemmelse med Foranførte, hvortil kun føies nogle Redactionsbemærkninger af underordnet Bessaffenhed, tillader Udvalget sig at foreslaae:

ad § 1.

1) Istedetfor § 1 sættes en Paragraph, saalydende:

De i Fdg. af 25de Marts 1791 og Reser. 23de Octbr. 1795 omhandlede Overpolitieretter paa Landet ere ophævede, og blive som Følgederaf alle ved Landjurisdictionerne i Kongeriget Danmark behandlede, saavel offentlige som private Politiefager, i Tilfælde af Paaanke, at indstævne til vedkommende Landsoverretter.

samt, som bliver § 6, en Paragraph saalydende:

De ved Kjøbstædernes Brandretter paakjendte Sager skulle herefter, i Tilfælde af Appel, indankes for Landsoverretterne, hvor de behandles efter deres Bessaffenhed enten som Justitsfager eller som offentlige Politiefager."

Derfor § 6 i det nye Lovforslag ikke saaledes billiges, forbeholdes efter Afstemningen over § 3 om summa appellabilis den Indstilling, at i Slutningen af Forslagets § 1 udgaae de Ord: „foraavidt de efter de i Almindelighed gjældende Regler kunne være Gjenstand for Appel."

ad § 2.

2) Alt denne §, som bliver § 7, affattes saaledes:

D. L. 1—6—11 er ophævet, saaledes at alle ved Birkeretterne paa Grevskaber og Baronier behandlede Sager, naar Appel finder Sted, blive at indanke for vedkommende Landsoverretter.